

ikke har været virkningsfuld. Derfor går vi ind for, at vi indfører et begreb, som hedder straf, der virker, det vil sige straf med konsekvens, som fru Line Barfod ynder at kalde det. Det synspunkt synes jeg vi skal dykke meget længe ned i.

Jeg synes, at vi skal undersøge, hvad der kan virke, hvad for nogle initiativer vi kan tage, hvor vi inddrager forældrene, sætter dem på skolebænken, giver dem pålæg, anvender de regler, der er i lov om social service, hvor vi rent faktisk kan gå ind og give forældrene nogle påbud, og i det hele taget ser på, hvordan den samlede familie virker omkring et barn, der render rundt og laver hærværk. Det her er for vigtigt til at lade det gå op i symbolpolitik. Løsninger for at få de her børn ud af kriminalitet og ind i et godt liv skal findes, og der er jeg meget villig til at indgå i en langvarig og konstruktiv dialog.

Kl. 15:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 15:21

Line Barfod (EL):

Det synes jeg lyder rigtig godt. Men jeg tror, at vi så også er nødt til at have socialområdet med. Man har jo nogle erfaringer med at behandle familier, bl.a. har man et rigtig godt tilbud i København, der hedder »Familien i Centrum«, der har kørt som et satspuljeprosjekt. Det lukker desværre nu, for satspuljefinansieringen ophører, og Københavns Kommune har ikke villet finde de penge på budgettet, der skulle til for at fortsætte det.

Så der er et problem i, at der faktisk er initiativer – det er der også i en række andre kommuner – men ofte er de netop igangsat som satspuljeprosjekter med få års bevilling, og så stopper de igen, selv om vi egentlig godt kan se, at de virker. Derfor vil jeg foreslå, at vi tager socialområdet med, og jeg vil høre, om Socialdemokraterne er med på det, så man får nogle mere langsigtede indsatser frem for kun at have de her kortvarige projekter hele tiden. Det er det, som alle, der arbejder med området, er enige om virker: Det er de langsigtede indsatser.

Kl. 15:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:22

Karen Hækkerup (S):

Jeg er meget indstillet på, og det er Socialdemokraterne også, at vi inddrager den sociale side.

Jeg vil sige, at et kæmpeproblem i den her regerings tid er, at man har delt ansvaret for børn og for kriminalitet og for de sociale myndigheders indgriben over for børn, som er i problemer, mellem to ministerier. Vi har Justitsministeriet, som tager sig af, når børnene har lavet kriminalitet, og så har vi Velfærdsministeriet med en minister, som virker, som om – undskyld mig meget – at vedkommende måske ikke er specielt interesseret i lige den her del af det, som altså nu sidder og har ansvaret for eksempelvis, at der bliver lavet sociale opfølgninger og handleplaner. Det er et kæmpestort problem. Vi kan se, at ungdomskriminaliteten for visse grupper af unge stiger, hvorimod den for andre falder. Vi har nogle marginaliserede unge, som i den grad kommer i klemme, og vi har en regering, synes jeg, som ikke løfter det ansvar.

Jeg synes, det er vigtigt nu, at vi ikke kun skælder hinanden ud. Jeg har lyst til at skælde ud, for jeg er vred over, at man svigter de her børn, men jeg synes også, at vi bliver nødt til at sige, at nu må tiden være kommet til, at vi finder nogle løsninger, der rent faktisk er til gavn for børnene, som får kriminaliteten nedbragt, og som inddrager familien.

Endelig vil jeg også sige til argumentet med, at forældre skal have en økonomisk sanktion, at det har vi set virke. Vi har set, da man havde sagen i Helsingør, hvor man gik ind og fjernede de offentlige ydelser fra sigøjnerforældrene – sagen om romabørnene – at der mødte børnene op i skolen. Så det her kan godt være et element. Jeg synes, at vi også skylder at undersøge, om de økonomiske sanktioner kan være med til at redde nogle af børnene.

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 15:24

(Ordfører)

René Christensen (DF):

»Lov om hæftelse for børns erstatningsansvar« er overskriften på det her lovforslag. Det kunne også have været »Hvem skal tage ansvar for forældres børn?«. Det er min opfattelse, at alle børn bliver født lige, vi har alle det samme udgangspunkt og de samme muligheder. Men det er den opvækst og de påvirkninger, vi får igennem livet, der påvirker os og former os som mennesker. Men hvem er det så, der påvirker det lille barn? Hvem er det så, der har fået det enormt store ansvar for det lille barns fremtid? Det er